

Litteratur

Idrottshandbok

Det råskäll, som vissa idrottsskribenter — dessbättre långtifrån alla — låtit gå ut över skattmyndigheterna, tycks vid det här laget något ha dämpats. Insikten har spritt sig, att RN i sina anvisningar (RM 2: 4 1964) gått så långt i tillmötesgående som lagen tillåter, om inte längre. Den senaste tidens avslöjanden om avlöningspraxis inom vissa idrottsgrenar har också varit ägnade att stämma ner tonen

rande ordning tillämpas helt enkelt av den anledningen att det för närvarande icke torde finnas något alternativ. Man bör också besinna, att en anteckning i deklARATIONEN oftast göres med blyerts och därför lätt kan ändras och att deklARATIONENS siffror icke äro bestyrkta på något sätt i motsats till taxeringslängden.

Till slut ett påpekande. Den konkreta fråga som föranlett dessa skrivelser gällde ett dödsbo, som besvärade sig hos prövningsnämnden över att det ej erhållit ett ortsavdrag, som taxeringsnämnden skulle ha beslutat. Enligt 74 § taxeringsförordningen äger skattskyldig anföra besvär hos prövningsnämnd över taxering och beslut, som innefattar avgörande i sak och enligt 95 § äger han fullfölja sina besvär hos kammarrätten om hans talan hos prövningsnämnden icke bifallits. Här finns alltså reglerat i vilka fall besvärstalan får föras. Om nu icke vad som införts i taxeringslängden anses som taxeringsnämndens beslut, så uppkommer frågan efter vilka grunder prövningsnämnd och kammarrätt ägt pröva dödsboets talan.

Eric Sjölin.

hos dem, som tidigare spelat förföljda oskulder.

Till klimatförbättringen bör det även bidra, att idrottsfolket nu fått en praktisk liten handbok med bokförings- och skatteråd för föreningar och idrottsmän (G. Landin: Skatt på sport och idrott, Landin-konsult, 9: 50). Visst är författaren bitvis kritisk, bl. a. mot den numera otidsenliga begränsningen av vad som skall förstås med idrott jml 13 p. anv. till 29 § KL. Men därom är intet att säga, så länge de råd som ges är vederhäftiga.

Tyvär är detta inte genomgående fallet. Skillnaden mellan sådana till fulla beloppet värderade presentkort, som gäller i affärer för matvaror och kläder liksom i varuhus, och sådana till $\frac{2}{3}$ av beloppet värderade presentkort, som gäller bara i andra affärer, förvanskas i texten så, som om den även gällde olika varor. Anvisningen måste emellertid tolkas så att $\frac{2}{3}$ -regeln är tillämplig på alla nyttovaror.

En annan allvarlig miss i framställningen gäller studiestipendier till idrottsmän. En idrottsförening kan med nu gällande praxis knappast under beteckningen studiestipendium ge skattefritt uppehälle till en studerande aktiv idrottsman. RN:s anvisning nämner också "s. k. stipendier" bland de skattepliktiga förmånerna. Kanske är det en tillåtlig förenkling att uttrycka skiljelinjen mellan skattefria och skattepliktiga stipendieförmåner så, att stipendium är skattefritt, när det går till en studerande som råkar idrotta, och skattepliktigt, när det går till en idrottsman som råkar studera. Det är frågan om i vilken egenskap den studerande tar emot stipendiet, som här blir avgörande.

Med rätta nämner Landin, att 24-dagarsregeln för traktamenten gäller för

FÖRENINGSARENDEN

Föreningen Jönköpings läns taxeringsnämndsordförande

avhöll sitt årsmöte lördagen den 6 febr. 1965 å Stora Hotellet, Jönköping under god tillslutning av medlemmar.

Sedan föreningens ordförande fabrikeren Oswald Gustavsson avböjt återval, enär han icke längre vore aktiv i taxeringsarbetet, valdes till ny ordförande civilingenjören Gillis Andersson, Aneby. Som styrelseledamöter omvaldes hemmansägaren Gustaf Svensson, Fredriksdal och länsassistenten Alf Andersson, Jönköping samt nyvaldes hemmansägaren Eskil Svensson, Gnosjö och hemmansägaren Åke Haraldsson, Broaryd. Styrelsesuppleanter blevo fanjunkaren N. G. Bjernfalk, Eksjö och lantbrukaren Henry Fransson, Årset. Till revisorer utsågs avdelningschefen L.-E. Palmqvist, Jönköping och förste landskanslisten Rude Olsson, Jönköping med förste taxeringsas-

varje arbetsgivare för sig. Han kunde ha anmärkt, att med denna vidöppna lucka i lagen vägen öppnats för fullt lagliga, skattefria förmåner i bl a de fall, där arrangörföreningar står för rese- och traktamentsersättningar till tävlande idrottsmän. Där har lagstiftaren visat sig i stånd att svälja en stor kamel. Det är ett uttryck för den sobra stilen i Landins bok, att han inte talar om *hur* stor.

Leif Mutén

sistenten Lennart Lindqvist, Värnamo som suppleant.

Till ombud vid TOR:s förbundssammanträde utsågs föreningens ordförande med sekreteraren som ersättare.

Härefter lämnade länsassistenten Alf Andersson en sammanfattning av vad som förevarit i arvodesfrågan under det gångna året.

I ett särskilt anförande vände sig sedan hemmansägaren Gustaf Svensson till den avgående ordföranden Oswald Gustavsson och till styrelseledamoten Sture Sjögren, Äng och framförde ett varmt tack för deras förtjänstfulla arbete för föreningen. I samband därmed överlämnades blommor.

Efter slutförda förhandlingar höll landskamreraren Harry Sterner ett uppskattat anförande om avdrag för bilkostnader i förvärvskällan jordbruksfastighet. Förste taxeringsinspektören Börje Svanström lämnade sedan informationer i anslutning till de nya schablonavdragen för fördyrade levnadsostnader vid tjänsteresor. Slutligen förekom en frågestund, varvid bitr. taxeringsintendenten Ivar Hedskog besvarade av de närvarande ställda frågor.

Föreningen Kristianstads läns Taxeringsmän

höll sitt årsmöte å Frimurarhotellet i Kristianstad i samband med av landskamreraren utlyst sammanträde med